

Små vattenmiljöer

På 1800-talet började kyrkogårdsarkitekter lägga till dammar och andra vattenmiljöer på begravningsplatser. Det gjorde man av estetiska skäl. Idag vet vi att vattenmiljöerna även främjar den biologiska mångfalden.

Till vattenmiljöer på en begravningsplats lockas trollsländor, grodor, salamandrar, fladdermöss och fåglar. Några av dem för att tillbringa sin barndom, andra för att äta och dricka. Rikast mångfald får man om vattenmiljön påminner om ett naturligt småvatten. Men fågelbad, vattenkar eller små vattenspel kan också vara värdefulla. Bättre med lite vatten än inget alls!

Grodor, paddor och vattensalamandrar har det tufft idag. Många småvatten har försvunnit i vårt brukade landskap och därmed groddjurens lekplatser. Om du undrar varför det inte finns fisk i en anlagd damm så är det bland annat för att gynna groddjuren. Fisken äter nämligen upp deras yngel.

”Rolls Roycen” bland dammar är de som:

- är 40-50 cm djupa
- har rik växtlighet med växter under, på och ovan ytan
- har en strand som är flack
- är vattenfyllda året om
- har en eller flera djuphålur som är ca 90 cm.

”Så här ser jag ut som ung”

Trollsländor har en fascinerande livscykel. Som larv lever de i vatten, ibland i flera år. När tiden är kommen kryper de upp på land. Larvhuden spricker upp och ut kommer den ”vuxna” trollsländan, så som vi är vana att se dem!

”Vi leker i vatten på våren”

Vanlig groda *Rana temporaria* söker på våren upp småvatten för att para sig. Ur deras rom kläcks grodyngel som framåt sommaren utvecklats till små grodor.

”Jag gör mycket vatten i bäcken, så där så det hoppar och far. Jag gör fullt med svalor som flyger och myggor som svalorna tar.” Idas sommarvisa (Astrid Lindgren)